

„V učení a lektorování jsem se našel,“ říká Mgr. René Pastrňák o svém novém působení na univerzitě

Autor: Martin Kůs

OPAVA – Mgr. René Pastrňák se na Slezské univerzitě objevil poprvé v roce 2006, tedy nemluvíme-li o tom, že sám je jejím absolventem. Tehdy nastoupil jako externista na Ústav veřejné správy a regionální politiky, v té době ještě pod hlavičkou Filozoficko-přírodovědecké fakulty. Jeho doménou byla sociální práce s menšinami a migranty, ostatně zkušenosti sbíral už dlouho předtím, hned po studiu pracoval několik let v uprchlických táborech. O rok později se stal asistentem na plný úvazek a jeho kariéra vysokoškolského pedagoga se zdála být daná.

V lednu 2010 se ale Renému radikálně změnil život. Onemocněl zápallem plic a tři týdny strávil v nemocnici, kde léčba nezabírala. A tak putoval na specializované pracoviště v Brně. Za dva měsíce se vrátil domů, sice bez zápalu plic, ale s tím, že ztratil zrak. Celý rok tak strávil na nemocenské a následně mu byl přiznán plný invalidní důchod. Nicméně na fakultě na něj nezapomněli.

„Docentka Anna Václavíková mi jednou zavolala a nabídla, abych pokračoval v práci učitele. Přijal jsem to a na poloviční úvazek znovu začal pracovat,“ říká René o svém návratu na univerzitu a pokračuje: „V té době jsem také začal řešit možnosti využití kompenzačních pomůcek. I když jsem dříve v sociálních službách pracoval, dokonce jsem dělal supervizora, zjistil jsem, že na spoustu věcí nejsem připravený,“ vzpomíná dnes. Spojil se s organizacemi nevidomých a slabozrakých, sbíral informace a první věc, kterou začal využívat, byl počítač s hlasovým výstupem. O něm se dozvěděl od docentky Heleny Kolibové, která Reného nasměrovala na Akademickou poradnu Slezské univerzity. To ještě netušil, že v ní sám začne působit...

S pomocí lektorky opavské Kafiry, o.s., se naučil s počítačem pracovat, nejtěžší pro něj bylo naučit se psát všemi deseti. Ale nevzdával se a dnes dokáže nejen psát, ale také připravovat výukové prezentace, opravovat práce studentů a dokonce si troufne i na vedení seminárních a bakalářských prací.

Během podzimu 2012 byl společně s Mgr. Janou Žáčkovou pověřen vytvořením konceptu práce akademické poradny, která trpěla neustálou výměnou pracovníků a byla prakticky nefunkční. René Pastrňák byl dokonce navržen za jejího vedoucího, ale vzhledem k osobním zdravotním omezením tuto práci odmítl. Nicméně v listopadu stejného roku se vedoucím poradny stal Mgr. Petr Ryppl

a René přijal jeho nabídku pracovat pro poradnu jako kariérní poradce a poradce pro sociální věci a sebezkušenostní vzdělávání.

Na svoji dnešní práci je René připraven mimořádně skvěle. Má bohaté zkušenosti z přednáškových aktivit v sociálních organizacích, na vysokých školách i z práce lektora či supervizora, kterou vykonával před oslepnutím. V té době si připravil řadu podkladů, které může využívat i dnes, co nemá, to si dokáže vytvořit nebo zajistit. „Byly dny, kdy jsem byl i šestnáct hodin denně na nohou, a tak s tím, abych pracoval, nemám žádný problém. Vždy jsem se považoval hlavně za praktika, informace jsem tak nějak nasával a dnes jsem schopen při konzultacích a sezeních s klienty akademické poradny nebo i při výuce pracovat bez podkladů s praktickými znalostmi,“ říká René o své současné práci. Trochu ho ale mrzí, že ne všechny aktivity akademické poradny nachází adekvátní zájem těch, komu jsou určeny. Spolupracuje však také se studenty Fakulty veřejných politik, v letním semestru vede výuku předmětu Teorie a metody sociální práce a v zimním Sociální práce s menšinami a migranty. K tomu má na starost odborné praxe studentů u poskytovatelů sociálních služeb. Na nedostatek práce si nestěžuje.

V probíhajícím semináři připravila poradna sérii workshopů věnovaných sebezpoznání, blok sebezkušenostního výcviku. My jsme ale Reného navštívili při workshopu věnovaném budoucím asistentům studentů se specifickými potřebami. Pochvaloval si,

že se oba podařilo naplnit zájemci. Snad si budoucí asistenti uvědomili, že poradnou zdarma nabízené kurzy by v komerční sféře stály několik tisíc korun. V každém případě věřím, kdy kurz, který má několik pokračování, skončí, získá univerzita lidi, kteří se nebudou bát pomoci druhým a stanou se hendikepovaným oporou při studiu i pohybu po univerzitě. Také René má svého asistenta, a to Lukáše Sabelu.

„Já jsem se v učení a lektorování našel. Úplně poprvé, tehdy bez jakýchkoli zkušeností, jsem se před studenty postavil v roce 2004. Nevypískali mne. A mě to chytlo a baví dodnes. Přednáškové aktivity mne nabuzují a dávají mi důvod ráno vstát a něco dělat. Zajímat se o trendy, o novely zákonů, mít nějaké cíle a o něco se snažit,“ říká René. Ostatně se má i čím pochlubit. Někteří jeho studenti-absolventi s ním spolupracují dodnes. Na nedávném Dnu kariéry byla například Mgr. Stanislava Večeřová, která dnes pracuje v Penzionu pro seniory Frýdek-Místek. Také jeho dnešní vedoucí Mgr. Petr Ryppl je vlastně Reného studentem. „Těší mne, že někteří mí bývalí posluchači pokračují v tom, co jsem je učil, i po ukončení studia. Třeba v již zmiňované sérii workshopů věnovaných sebepoznání působí jako lektorky dvě z mých nedávných studentek,“ doplňuje ještě René Pastrňák.